

ikke kan være af nogen Indflydelse; men det forekommer mig dog, at naar de Frivillige, der have tjent under Krigen, maae opfylde deres hele Børnepligt, altsaa 16 Aars Tjeneste, rigtignok mod en Godtgjørelse for den Tid, de have tjent under Krigen, saaledes at de for hvert Aar, de have tjent under Krigen og ogsaa for den kortere Tid, de have tjent i et enkelt Aar, godtgjøres et Aar i Begyndelsen af deres Tjenestetid — og naar man da nu vilde sige om de Stillingsmænd, om hvilke der her er Tale, at de blot skulde opfylde den Børnepligt, som de have paataget sig som Stillingsmænd, saa bliver idetmindste nogle af dem betydeligt bedre stillede end de Frivillige, mere begunstigede end disse. Thi, som jeg forrige Gang tillod mig at gøre opmærksom paa, her er ikke blot Tale om de Personer, der ved Stilling have paataget sig en Børnepligtigs hele Tjeneste i Linten og Forstærkningen; men der er Nogle, der have tjent som Trainconstabler eller ere blevne benyttede til Sygevogtere eller Sigt, Flere have ladet sig stille til Forstærkningen, og det er fremdeles ogsaa bekjendt, at under Krigen tillod Krigsministeren meget ofte, at i alt Fald visse Stillingsmænd paatog sig en indskrænket Tjeneste eller en Tjeneste for en vis kort Tid, f. Ex. i 1848. Men disse Personer, der altsaa kun have været til Tjeneste som stillede for et Aar maasse, kunne dog vel slet ikke nu gjøre Paastaad paa at fritages for hele den nye Børnepligt, der paahviler dem efter Børnepligtsloven, og det Samme gælder for en stor Deel om dem, der have gjort den mindre besværlige Tjeneste, som nævnes i § 33 af Børnepligtsloven som Trainconstabler o. s. v. Af dem er der forresten ikke saamange.

Ordføreren (Lüttichau): Min høitærede Sidemand (Orsted) gaaer ud fra den Anskuelse, at de Stillingsmænd, hvorom der her er Tale, er der paalagt en Forpligtelse, som

man ikke var berettiget til at paalægge dem, idet han antager, at der er en heel Deel, der taler for, at deres Børnepligt maatte være afgjort ved den Stilling, de have paataget sig. Imod denne Mening staae, saa at sige, alle Lands- og Søkrigscommissairer, hvis Betænkninger derover ere indhæntede, med enkelte Undtagelser. Sagen er derefter bleven behandlet i vedkommende Ministerium og senere i Statsraadet og et Lovudkast foreligger, hvoraf det fremgaaer, at man ubetinget antager, at foruden den Tjenestepligt, de have paataget sig som Stillingsmænd, paahviler der dem ogsaa at udføre den Børnepligt, de ere blevne underkastede efter Loven af 12te Februar 1849. I Udvalget er dette Spørgsmaal noie blevet overveiet, og man har fundet, at der ikke var mindste Grund til at antage den Mening, at de omhandlede Stillingsmænd kunde have afgjort deres Tjenestepligt som selv Børnepligtige ved den Tjeneste, de havde udført som Stillingsmænd. Naar man er kommet til den Erkjendelse, passe de fleste af de Grindringer, som den høitærede Rigsdagsmand fra Kjøbenhavn (Orsted) har anført, ikke paa de nærværende Forhold; thi naar der paalægges Stillingsmændene den Forpligtelse, som Lovudkastet angiver, maa man indrømme, at det er en stor Gøstergivelse, en stor Begunstigelse, som der er tilstaaet disse omhandlede Stillede; istedetfor at den militaire Overbestyrelse kunde, som den høitærede Justitsminister har anført, forlange, at de skulde udtjene hele deres Tjenestepligt som selv Børnepligtige, forlanger man nu kun, at de skulde udtjene den resterende Deel af de 16 Aar, som de have paataget sig som Stillingsmænd; altsaa den, som er bleven Stillingsmand i 1845 eller 46 og har tjent længere Tid, faaer saameget mindre Tid tilbage at udtjene, idet de Aar, som han allerede har tjent, blive ham godtgjorte i Forstærkningen.